

DZIENNIK ŁÓDZKI

Cena 5 zł

Łódź

sobota

2 kwietnia

1949 r.

Rok V

Nr 91

(1355)

Przed otwarciem Targów w Poznaniu

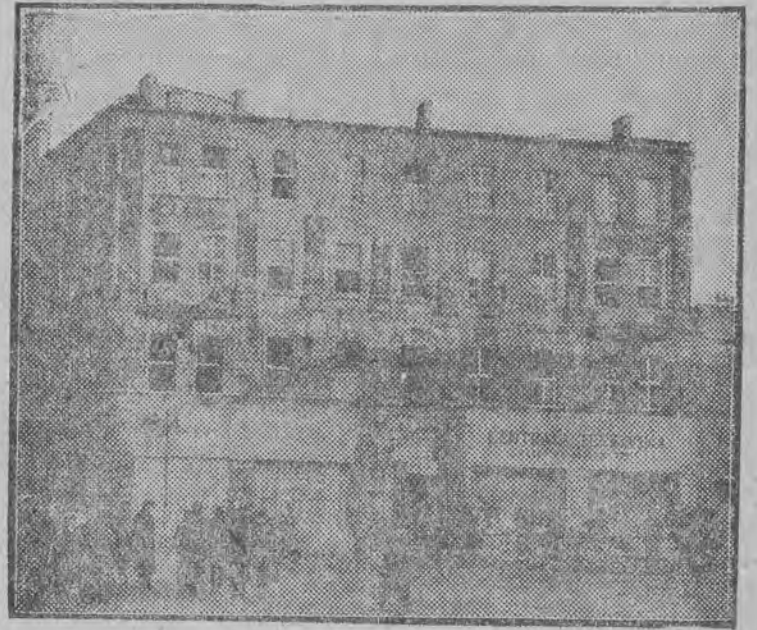

Foto-WAF.

Poznań szykuje się do Targów Międzynarodowych. Dla przyjezdnych przygotowywane są liczne kwatery. M. inn. w szybkim tempie odbudowuje się reprezentacyjny hotel „Bazar“ (na zdjęciu).

Memorandum ZSRR do uczestników paktu atlantyckiego

MOSKWA, 14 (PAP. Agencja TASS donosi: Dnia 31 marca rząd Związku Radzieckiego za pośrednictwem swych ambasadorów skierował do rządów USA, Wielkiej Brytanii, Francji, Belgii, Holandii, Luksemburga i Kanady następujące memorandum o pakcie północnoatlantyckim:

18 marca Departament Stanu USA ogłosił tekst paktu północnoatlantyckiego, który zamierzają podpisać w najbliższych dniach rządy USA, Wielkiej Brytanii, Francji, Belgii, Holandii, Luksemburga i Kanady. Tekst paktu północnoatlantyckiego potwierdził całkowicie treść deklaracji ministerstwa spraw zagranicznych ZSRR z dnia 29 stycznia br., (którą przesyłamy jako załącznik do niniejszego memorandum), zarówno co do agresywnych celów tego paktu jak i co do tego, że pakt północnoatlantycki pozostaje w sprzeczności z zasadami i celami Organizacji Narodów Zjednoczo-

nych oraz z zobowiązaniami rządów USA, Wielkiej Brytanii i Francji, przyjętymi w innych układach i porozumieniach.

Zawarte w pakcie północnoatlantyckim twierdzenia o jego charakterze obronnym i o uznaniu zasad Organizacji Narodów Zjednoczonych służą celom nie mającym nic wspólnego z zasadami samoobrony uczestników paktu ani też z rzeczywistym uznaniem celów i zasad Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Uczestnikami paktu północnoatlantyckiego są także wielkie mocarstwa jak Stany Zjednoczone, W. Brytania i Francja. W ten sposób pakt nie jest skierowany ani przeciwko Stanom Zjednoczonym ani przeciwko Wielkiej Brytanii ani przeciwko Francji. Spośród wielkich mocarstw jedynie Związek Radziecki jest wyłączone z grona uczestników tego paktu, co moż-

na wytłumaczyć tylko tym, że pakt skierowany jest przeciwko Związkowi Radzieckiemu. (ciąg dalszy na str. 2)

500 milionów ludzi wysła swoich delegatów do Paryża

PARYŻ, 1. IV. (PAP). Jak wynika z opublikowanych ostatnio danych, na ręce komitetu organizacyjnego Światowego Kongresu Zwolenników Pokoju wpłynęły dotychczas zgłoszenia od organizacji, reprezentujących blisko 500 milionów członków.

LONDYN, 1. IV. (PAP). Z całego kraju napływają w dalszym ciągu zgłoszenia udziału w Światowym Kongresie Zwolenników Pokoju, który rozpoczyna swe obrady 20 kwietnia w Paryżu. Wielka Brytania ma wysłać na kongres delegację, liczącą 200 osób.

NOWY JORK, 1. IV. (PAP). Przywódca amerykańskiej partii postępowej Henry Wallace ma udać się wkrótce w podróż po Stanach Zjednoczonych i przemawiać na licznych wiecach w obronie pokoju. Jeden z posłów brytyjskiej Partii Pracy Hutchison ma zamiar udać się do Stanów Zjednoczonych i towarzyszyć Wallace'owi w tej podróży.

Francja a Polska

Dlaczego rząd francuski odmówił przedłużenia lub zawarcia nowej umowy repatriacyjnej z Polską? Dlaczego we Francji stosuje się szykany wobec emigracyjnych instytucji polskich? Dlaczego aresztuje się i wydalą za służonych w ruchu oporu robotników polskich do Niemiec przy jednoczesnym udzielaniu azylu rozbitkom bandyckiej brygady Bohuna? Dlaczego odmawiając wiz przedstawicielom Polskiej Ludowej władze francuskie bez żadnych trudności udzielają wiz szmuglerom typu „dyplomaty“ Ladosia? Oto szereg pytań, na które odpowiedź można tylko wówczas, gdy rozpatruje się kwestie z punktu widzenia ogólnej ewolucji polityki francuskiej.

Oświadczenie min. Modzelewskiego na interpelację klubów poselskich wyjaśnia, dlaczego Francja, którą łączy z Polską naturalna wspólnota interesów politycznych, ekonomicznych i kulturalnych, zesłała na manowce nieprzejaznej polityki wobec naszej Rzeczypospolitej.

Doświadczenie historyczne uczy, że zarówno Francji jak i Polsce zagraża to samo niebezpieczeństwo — imperialistyczne Niemcy. Zrozumienie tej prawdy kierowało wspólnymi wysiłkami obydwu krajów w czasie wojny. W 1947 r. po konferencji moskiewskiej była mowa o sojuszu polsko-francuskim, gwarantującym bezpieczeństwo zainteresowanych stron przed ew. agresją niemiecką. Rząd francuski wysunął wówczas tezę uzależnienia układu od zgody ministrów spraw zagranicznych. Praktycznie oznaczało to uzależnienie od placet USA. Jeśli warunek francuski mógł się wówczas wydać komuś dziwnym — to wyjaśniły go wkrótce szybko po sobie następujące wypadki: akces Francji do planu Marshalla, coraz posłuszniejsze podporządkowywanie się dyktatowi Dep. Stanu, związane

MOWA CHURCHILLA i... mowa o Churchillu

NOWY JORK 14 (PAP). Winston Churchill wygłosił w czwartek wieczorem w Bostonie przemówienie, w którym we właściwym mu duchu rozwinął swe poglądy na obecną sytuację międzynarodową.

Churchill zaatakował Związek Radziecki oskarżając go głośno o cele agresywne.

Omawiając sytuację w Europie, Churchill pocieszył swych słuchaczy zapewnieniem, że tam „pozycje zostały skutecznie utrzymane“.

W bardziej minorowym tonie mówił Churchill o sytuacji w Azji, oświadczając, że „załamanie się Chin“ (innymi słowy zwycięstwo Chin ludowych) jest najgorszą klęską od czasu wojny. Wyraził on również niepokój o losy Indii.

Kończąc Churchill wypowiedział się za stworzeniem bliżej nieokreślonego „światowego instrumentu bezpieczeństwa“ i usiłował wykazać, że Organizacja Narodów Zjednoczonych nie wystarcza.

WASZYNGTON 14 (PAP). Senator Langer, republikanin ze stanu Dakota, przemawiając w senacie potępił Churchilla jako „propagandzistę cudzoziemskiego“, który przyjeżdżał dawniej do Stanów Zjednoczonych, aby zapoczątkować „zimną wojnę“ a obecnie chce położyć kres

istnieniu Organizacji Narodów Zjednoczonych. Langer skrytykował na stepsie postępowanie Departamentu

Stanu, który odmówił wiz wjazdowych szeregowi delegatów zagranicznych na Kongres Intelektualistów w Obronie Pokoju, natomiast z całą chęcią zgodził się na przyjazd Churchilla, który pragnie „propagować politykę wojny“.

„Takie powinno być stanowisko wszystkich księży Polaków“

pisze ksiądz Wacław Faustman

POZNAŃ 14. „Głos Wielkopolski“ z dnia 1 kwietnia rb. zamieszcza list księdza Wacława Faustmana, proboszcza w Kaźmierzu, pow. Szamotuły, woj. poznańskiego. Ksiądz Faustman pisze m. inn.

Kapłanem jestem od 42 lat. W czasie wielkopolskiego powstania brałem udział w służbie sanitarnej. W latach 1920 do 1921 brałem udział w plebiscyde na G. Śląsku, gdzie odbyłem co najmniej 200 wieców, a za prace te otrzymałem Złoty Krzyż Zasługi oraz dyplom uznania. W czasie ostatniej wojny byłem w niemieckim obozie Hildesheim, gdzie pracowałem w Hermann Goering-Werke. Byłem w czasie bombardowania dwukrotnie ranny, a po 4 tygodniach pobytu w szpitalu, objąłem duszpasterstwo w obozach cywilnych i wojskowych okręgu Mildesheim, gdzie przebywało około 6 tysięcy osób. Wróciłem do Polski. Zadeklarowałem swój wyjazd, popierając oficera polskiego, który nakłaniał Polaków do powrotu do Ojczyzny, a za mną poszło 700 Polaków, z którymi w dniu wyżej podanym wróciłem do Szczecina. Na terenie ziem polskich oświadczyłem publicznie, że za największą zasługę polskiego rządu poczytuję spolonizowanie Ziemi Odzyskanych.

A teraz oświadczam z całą stanowczością, że jako Polak i kapłan stałem i stoję na gruncie obecnej rzeczywistości. Rząd Rzeczypospolitej Polskiej, który jest rządem szerokich mas uznałem i uznaje i nigdy go nie zaczępiłem i nie zaczępiam, a myślę, że takie winno być stanowisko i postępowanie wszystkich księży-Polaków.

Oświadczenie Rząd R. P., które mówi o sprawie uregulowania stosunków między Państwem a Kościołem, daje piękną podstawę do współpracy. Uwidacznia się tutaj że władze Państwa nie zamierzają się wtrącać ani do spraw kultury, ani do wewnętrznych spraw Kościoła. Stwierdzić muszę, jako stary kapłan, że wszyscy lojalni przedstawiciele duchowieństwa i instytucje religijne korzystają z pełnej ochrony prawnej i opieki władz, która wynika z obowiązku ustawodawstwa, jak mówi punkt 7 oświadczenia R. P. Osobiście jestem przekonany, że Episkopat do spraw tych ustosunkuje się również pozytywnie co jest moim pragnieniem osobistym oraz tych wszystkich, z którymi obcowalem i którzy znają mnie spośród grona katolickiego, jak i wierni, z którymi kroczyłem wspólnie przez okres mego 42-letniego poświęcenia kapłańskiego.

Stwierdzam, że większość społeczeństwa polskiego obudowując zniszczony kraj, pragnie ładu i dobrobytu, na gruncie osiągniętych zdobyczy społecznych i przeciwstawia się wszelkim próbom zakłócenia spokoju w kraju. Kreślę się z wyrazem szacunku — Wacław Faustman, proboszcz w Kaźmierzu, pow. Szamotuły, woj. poznańskie.

Przed dewaluacją wszystkich „marshallowskich“ walut

PARYŻ, 31.3. — Agencja gospodarcza i finansowa donosi z Waszyngtonu, że Stany Zjednoczone podejmują kroki, zmierzające do przeprowadzenia reform walutowych we wszystkich krajach marshallowskich. Celem tych reform ma być obniżenie kursu wymiennego walut wspomnianych krajów w stosunku do dolara.

„Pogrzeb“ UNRRY

WASZYNGTON, 31.3 (PAP). — Komitet wykonawczy UNRRA odbył dnia 30 marca ostatnie swe posiedzenie i podał do wiadomości, że UNRRA zostaje rozwiązana po wykonaniu swych zadań.

Delbos i Majakowski

PARYŻ 14 (PAP). W związku z 19 rocznicą śmierci Majakowskiego, pisarka francuska Elza Triolet w porozumieniu z rektorem uniwersytetu paryskiego miała wygłosić w amfiteatrze Sorbony odczyt, poświęcony twórczości Majakowskiego. Minister oświaty radykał Delbos odmówił amfiteatru Sorbony na odczyt bez podania motywów tej decyzji.

Czarna śmierć czyha na polskich górników w francuskich kopalniach węgla

WARSZAWA, 14 (PAP). Na ręce dyrektora generalnego Międzynarodowego Biura Pracy w Genewie — p. A. Morse Komisja Centralna Związków Zawodowych wysłała następujący list:

„Komisja Centralna Związków Zawodowych jest w posiadaniu informacji, iż w ostatnim czasie wzrosła wypadkowość w kopalniach francuskich, wśród zatrudnionych tam Polaków. Tylko w dwóch departamentach (Nord i Pas de Calais) w okresie od 17.1948 r. do 25.1.1949 r. na terenie kopalni, będących własnością rządu francuskiego, uległo śmiertelnym wypadkom, lub ciężkiemu kalectwu około 220 gór-

ników-Polaków. KCZZ pozwala sobie zwrócić uwagę Pana Dyrektora na ten alarmujący stan bezpieczeństwa w kopalniach francuskich, ofiarą którego padają tak liczni górnicy polscy. Z ducha konwencji, zawartej między Polską a Francją 3.1.1919 r. oraz układu o ubezpieczeniach społecznych z 1923 r. wynika zobowiązanie Francji zapewnienia opieki i bezpieczeństwa pracy robotnikom polskim we Francji. W związku z powyższym KCZZ zwraca się z uprzejmą prośbą do Pana Dyrektora o zainteresowanie się warunkami i bezpieczeństwem pracy, w jakich pracują Polacy we Francji.

